

ker eller Andragender ere indkomne. Den skal være bemyndiget til ved dertil edfæstede Læger at lade afgive Skjøn over tvivlsomme Sygdoms- og Svaghedstilfælde.

De Udgifter, som slike Undersøgelser medføre, bæres af det Offentlige, saafremt Andragernes Paastande befindes rigtige, i modsat Tilfælde af Andrageren selv.

§ 6.

De indkomne Andragender skulle deles i 3 Classer i Henhold til efterstaaende nærmere Bestemmelser:

- a) I første Classe optages de Andragender, der formenes at kunne afgjøres i Henhold til de bestaaende Love.
- b) I anden Classe optages de Andragender, som vel ikke kunne bringes til Afgjørelse paa ovenstaaende Maade, men for hvis gunstige Afgjørelse der dog taler saa vægtige Billighedsgrunde, at Commissionen ikke troer at burde afvise dem.
- c) I tredje Classe optages alle de Andragender, som efter Commissionens Skjøn ikke bør komme i Betragtning. Dersom noget af dem er af en strafværdig Natur, da gjør Commissionen Bemærkning herom og indmelder Saadant til det vedkommende Ministerium, for at den Paa-gældende kan blive dragen til Ansvar.

§ 7.

Følgende Regler fastsættes til Veiledning for Commissionen ved Andragendernes Bedømmelse og Classerinddeling, især med Hensyn til hvad der bør forstaaes ved Billighedshensyn:

- a) Officerer af Land- eller Søhæren, som ved Krigens Udbrud stode paa Bartpenge og indkaldtes til Militærtjeneste, burde billigtvis, naar de senere igjen udtræde af Tjenesten, være berettigede til at faae deres Bartpenge eller Pensioner fastsatte efter den Stilling, de indtog i Afgangsvieblikket. De Nar, i hvilke de have staaet

paa Bartpenge, regnes med som Tjenst-
aar. Dersom den Pension eller de Bart-
penge, som saaledes maatte tilkomme dem,
ere lavere, end hvad de tidligere have
havt, da skulle de igjen nyde disse tidligere
Bilfaar.

- b) Hører en Officeer eller tilsvarende Militairperson til en Classe, hvori der findes forskjellige Gageringsgrader, til hvilke Dprykning skeer efter Tjenstaldersfølgen, da maa det ansees som lovbegrundet, at den af Classen, der afgaaer paa Pension eller Bartpenge, faaer disse fastsatte efter den Lønningsgrad, der tilkommer ham planmæssigt ifølge Tjenstaldersfølgen. Billighed kræver, at der ikke bør tages Hensyn til, om der er blevet tillagt den Vedkommende den Titel, som undertiden ledsager en saadan Dprykning, eller om han har nydt den til Graden svarende Gage, naar den dog planmæssigt tilkom ham. For at bestemme Berettigelsen tages kun Hensyn til det planmæssige Antal af Classen og ikke til Ertraansættelser i samme.

- c) Officerer paa Pension, der i Krigens Tid have gjort hæderlig Tjeneste til Lands eller Vands og senere ere vendte tilbage i Pensionsstand, skulle være berettigede til at faae Pensionen forøget med saameget, som der udkommer, naar der, uden Hensyn til tidligere Tjenstaar, beregnes dem Pension i Henhold til Pensionsloven af Forskjellen mellem den tidligere Pension og den i Krigstiden havde Gage. Den Tjensttid, der saaledes kommer i Betragtning, tør under ingen Omstændigheder regnes længere end fra 1ste April 1848 til samme Dato 1856. Den Pension, som udkommer, naar den tidligere nyde Pension forøges paa denne Maade, maa dog ikke overstige den, som kunde tilkomme Andragstilleren efter den nu bestaaende Pensionslov, om hans hele tidligere Tjensttid i Forbindelse med den seneste Tjeneste lagdes til Grund ved Beregningen af hans Pension efter den senest